

**Szeretettel meghívjuk a Ion Vlasiu Mese látomásokkal kiállítás megnyitójára,
augusztus 16-án, 18:00 órától.**

Az eseményre a Quadro Galéria székhelyén, a [Samuil Micu utca 7. szám](#) alatt kerül sor, amelyen részt vesz Ion Vlasiu szobrász lánya, Ioana Vlasiu művészettörténész, és a galéria igazgatója, Székely Sebestyén György.

Ion Vlasiu szobrász, festő és termékeny író kreatív alkotói munkássága több mint hat évtizedet ölel fel.

A Quadro Galéria kiállítása Ion Vlasiu művészeti tevékenységének olyan területeit mutatja be, amelyek eddig egyáltalán nem vagy csak kismértékben voltak számon tartva az életmű részeként: talált tárgyak (ágak és gyökerek), rajzok, fényképek és festett szobrok az 1960-1980-as évekből.

1908-ban született a Maros völgyében fekvő Lekencén, képi világát és gondolkodásmódját erősen meghatározta a falu világa és a természet közelsége. Művészeti tanulmányait a kolozsvári Képzőművészeti Főiskolán végezte.

Az anyag mélyebb megértése után kutatva, a művész egy 1936-ban adott interjúban így nyilatkozott: „Kétségtelen, hogy létezik egy kozmikus éltető ritmus, amely meggyőző és elpusztíthatatlan logikával megnyilvánul.”

Ez a ritmikus dinamika ad életet, a művész meglátása szerint, úgy az élő anyagoknak, mint a fáknak vagy köveknek, lehetővé téve a művész számára, hogy beépítse szobraiba a fa göcsörtös formáit és sajátos ritmusát.

Markánsan indult pályája, 1930-1936 között nem kevesebb, mint hat egyéni kiállításon mutatta be munkáit. Ezen kiállítások után, melyet a művészetkritika elismerően fogadott, 1937-ben egy évre Párizsba ment, ahol megismerkedett Brâncuși-sal, és szobrait a műtermében láthatta. A vele való találkozás megerősítette abban, hogy a szobrászat lényege, veleje maga az anyag. Ennek ellenére azonban az elkövetkező évtizedekben a figuratív, expresszív és monumentális szobrászati tervek háttérbe szorították sajátos, formai és

elméleti szinten egyaránt megalapozott stílusát.

1960 körül a művész visszatért ahhoz a „ritmusszobrászathoz”, amely a forma organikus adottságaira alapoz. Azonban a művész nem maradt csupán a pályája elején felszínre hozott lehetőségek kiaknázásánál. Dédabisztrai telkén, a Maros közelében elkezdett faágakat, gyökereket, köveket gyűjteni: formák, amelyeket a természet alkotott meg, majd miután a növekedés megállt s az organikus anyag meghalt, ugyancsak a természet, az idő és a víz faragott meg, alakított át. Ezek a talált tárgyak sokszor hasonlítanak valamire. Néha még meg is festette őket, és ezáltal rögzítette azt, amit ő látott benne. Vlasiu ezekről a következőket vallotta: „mindezek a darabok a Maros forrásaival való közvetlen együttműködésben vannak megdolgozva”.

A „Mese látomásokkal” kiállítás első alkalommal tárja a közönség elé a talált tárgyak (ágak és gyökerek) mellett, a művész faszobrait, rajzait és fényképeit. A rajzokon megjelenő önálló figurák lecsupaszított nyelvezete a gyerekrajzok világába vezet vissza, a formák pedig a talált fatárgyak vonalait követik. Madárijesztőket megörökítő fotóin a népi kreációknak a „ready made”-szerű formalátását figyeli meg.

A fában felfedezett ritmusok, a megrajzolt látomások, a lefényképezett madárijesztők és kövek mind részei Ion Vlasiu organikus művészi látásmódjának, amelyet annak a megértése táplál, hogy a természetet és embert éltető források szoros egységet képeznek.